

[Knud Jespersen.]

nok tilfældigt, at vi har fået denne udenrigsdebat i dag, men i morgen er det 25 år siden, man diskuterede Danmarks indlemmelse i NATO, og ved den lejlighed var der et medlem, hr. Aksel Larsen, der holdt en overordentlig stærk tale om, at Danmark skulle forblive som et frit land, være uden for NATO, en tale, hvori han meget dygtigt dokumenterede, at antisovjetismen og antikommunismen, når den anvendes i konkrete stunder, faktisk anvendes med større vægt imod sit eget folk end imod dem, man anser som en angivelig fjende. Lad mig tage det med det samme: jeg synes, det er urimeligt, når f. eks. socialistisk folkeparti og kristeligt folkeparti — det er ikke, fordi jeg mener, der er noget, der hænger sammen i navnene — begge rejser det spørgsmål om, hvordan holdningen bør være over for sådanne indgreb og SFs politiske ordfører tillige fører til, at hvad enten det er Chile, hvor der var tale om massemyrderier, arrestationer osv., eller det er Czekoslovakiet, så synes jeg, når man skal have Chile i 1973 og så går tilbage til Czekoslovakiet i 1968, at det smager lidt for meget af, at man leder efter en bastion, hvorfra man eventuelt kan bekriige i dette tilfælde kommunisterne.

Jeg må også have lov til at dementere den bemærkning, at hr. K. B. Andersen aldeles ikke har beskyldt hr. Gert Petersen for at lefle for kommunisterne. Hr. K. B. Andersen gjorde opmærksom på, at kommunisterne var kommet, og det er vi jo også — det er ikke til at dementere lige med det samme — men den kendsgerning, at vi er her, burde jo også få SF til, hvis det er sådan, at man er tilhænger af fred og afspænding, at vi i fællesskab vendte os fortsat imod enhver tendens til at sidestille imperialistiske angreb med socialistiske fejltagelser, eller hvordan man vil opfatte dem. (*Afbrydelse*: Det var godt!). Jeg tror ikke, det var så dumt, og jeg takker for denne applaus, der kom fra SF, det var ikke mindre end to, og det betyder, at både hr. Gert Petersen og hr. Ømann tilsyneladende nu, 6 år efter at det øvrige Danmark har fattet tingene, også har en mistanke om, hvad der skete i august 1968; det er jer vel undt.

Men spørgsmålet er, for at gå videre i det, der er mere afgørende, at man siger, at denne udenrigsdebat — det var hr. Arne

Christiansen, der sagde det — mere og mere er blevet også et spørgsmål om fællesmarkedet. Nej, fra vores side har vi hele tiden knyttet til kampen imod de økonomiske og militære blokke — og det er ikke et spørgsmål om en geografisk betegnelse. Vi vedkender os blankt, at vi står på samme side som arbejderne over hele verden i deres kamp. Det vedkender vi os blankt. Men når det drejer sig om de økonomiske og militære blokke, tager vi stilling ud fra nationens interesser, ud fra fredens interesser, og derudfra har vi betragtet de udenrigspolitiske perspektiver, vi måtte trække op.

Om man kan påstå, at vores ændringsforslag til forslaget om motiveret dagsorden er vasket i skummetmælk? Jeg ved ikke, hvad der skulle være i vejen med det, jeg ved heller ikke, om det kan bruges som middel til at rense sig med. Tanken var i virkeligheden at stille folketinget over for den mulighed, at fællesmarkedsmodstanderne ikke skulle skilles, men samles for virkelig at lægge det pres på, at der kunne komme en fornuftig og realistisk debat både i folketinget, i regeringens handlinger og i landets dispositioner efter den udvikling, der er sket i England.

Jeg har ikke noget imod, hvis det er sådan, at man vil forstærke det. Vi gav afkald på at forstærke SFs ændringsforslag, som jeg vil gøre opmærksom på vi overordentlig gerne vil støtte, selv om vi synes, det er alt for beskedent, fordi man også skulle have sagt, vi skulle ud af NATO — det tror jeg hr. Gert Petersen er enig med os i — og man skulle have sagt en hel masse andre fornuftige ting. Men da vi har set, at meningen er god nok, skal jeg meddele, at vores parti agter at stemme for SFs ændringsforslag, og jeg skal yderligere understrege, at når vi har stillet vort ændringsforslag på den måde, vi har gjort, om fællesmarkedet, hænger det ikke sammen med, at vi synes, den øvrige del af hr. K. B. Andersens dagsorden er genial, det synes vi ikke, ikke fordi hr. K. B. Andersen har lavet den — han er utvivlsomt det geni, som hr. Melchior omtalte han var, at han kunne sammenfatte denne debat allerede i morges, før vi var kommet i gang, og lave denne kronikagtige størrelse dagsorden, der fastslog, at sådan var tingene. Det er ubehageligt, hvis det virkelig er rigtigt, at man i morges kunne sige, at sådan ville det